

Betula alleghaniensis

brzoza żółta

Synonim łaciński: *Betula lutea*

Najbardziej rozprzestrzenione i najważniejsze gospodarczo drzewo liściaste w południowo-wschodniej Kanadzie, żyjące w tych rejonach do 300 lat. Korona luźna, zmiennego kształtu, średniej wielkości. W warunkach naturalnych osiąga do 30 m wysokości i ok. 80 cm średnicy pnia. W Polsce dorasta do 12 m wys. Kora młodszych drzew żółtawa, złocistoszara lub brązowa, łuszcząca się okrężnie cienkimi strzępkami, gorzkawa, aromatycznie pachnąca kamforą. Liście sezonowe, matowozielone, 8-12 cm długości, podłużnie jajowate i zastrzone, bardzo podobne do liści grabu. Całkowicie mrozoodporna i polecana do parków na terenie całego kraju.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL Wojciech Kimel

zasięg geograficzny	płn.-wsch. Ameryka Północna, Kraina Wielkich Jezior; na zachód po Dakotę i Arizoneę; jeden z podstawowych gatunków lasotwórczych w płd.-wsch. Kanadzie
pochodzenie	pierwsza publikacja: Nathaniel Lord Britton (1859-1934) 1904
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	nieregularny szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) liście opadające na zimę

nasłonecznienie stanowisko słoneczne

wilgotność podłoże wilgotne
podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne)

ph podłoża roślina tolerancyjna

rodzaj gleby piaszczysta
gliniasta

walory ozdobna kora

zastosowanie parki
zadrzewienia krajobrazowe

strefa 3

autor opisu tabelarycznego: Wojciech Kimel, Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

